

Els Jordis sumen tres anys de presó amb més restriccions que mai i un horitzó incert

Sànchez i Cuixart arriben al terç de la condemna per sedició sense article 100.2 ni tercer grau, afectats per les mesures del coronavirus i sortint només amb permisos ordinaris

Jordi Cuixart i Jordi Sànchez arribant a l'Audiència Nacional el dia que van entrar a la presó | ACN

Jordi Sànchez va saber que entrava a la presó amb Jordi Cuixart perquè li ho va comunicar una periodista per WhatsApp. Era el 16 d'octubre de 2017 i els dos líders d'ANC i Òmnium Cultural havien anat a Madrid sabent que era molt probable que no tornessin a Catalunya en llibertat. Durant la vista davant la jutge Carmen Lamela -uns mesos després deixava l'Audiència Nacional i feia el salt al Tribunal Suprem- va quedar clar que tot el peix estava venut. La Fiscalia, que ja acusava d'un delictes de rebel·lió que mai s'ha acreditat, va demanar presó provisional sense fiança per als dos Jordis. Durant la declaració, al fiscal li va sonar un parell de vegades el mòbil. La resolució que els enviava a Soto del Real ni tan sols la va comunicar Lamela, sinó que ho va fer la secretària judicial. Aquell vespre, als calabossos de l'Audiència Nacional, hi va ressonar un "visca la República". (<https://www.naciodigital.cat/noticia/191348/visca-republica-pina-va-ressonar-audiencia-nacional?rlc=an>)

D'això ja en fa tres anys. Sànchez i Cuixart sumen un terç de la condemna de nou anys per sedició, i ho fan pitjor que mai, tant per les maniobres del Suprem com per les restriccions derivades de la Covid-19, i amb un horitzó incert. Aquest divendres hi haurà actes per recordar l'efemèride. Al

migdia, Òmnium farà una acció per denunciar la repressió contra prop de 3.000 persones pel procés, i a la tarda l'ANC es desplaçarà fins a Lledoners per denunciar la situació dels Jordis i la resta de presos polítics. Està previst que centenars de persones envoltin el centre penitenciari amb vehicles, en resposta a la marxa que ha convocat l'entitat des de diversos punts de Catalunya. Sánchez, Cuixart i els membres del Govern, que al febrer podien sortir amb regularitat de la presó amb l'article 100.2 i al juliol van obtenir el tercer grau, es troben ara doblement aïllats a la presó.

Per què? Sánchez i Cuixart van poder començar a accedir a permisos penitenciaris al gener, un cop classificats en segon grau i complerta una quarta part de la condemna. Després van aconseguir l'article 100.2 i van poder sortir per treballar i fer tasques de voluntariat. Durant sis mesos van estar fora de l'abast del Suprem. La pandèmia ho va trastocar tot i les sortides es van aturar o limitar. L'alt tribunal espanyol, de fet, va amenaçar els funcionaris perquè no deixessin sortir els presos independentistes de la presó per poder complir el confinament a casa. Un cop superades les setmanes més dures de la pandèmia, els líders de l'1-O van anar recuperant les sortides i van obtenir el tercer grau. El Suprem, canviant les regles del joc, va declarar-se competent per decidir sobre el 100.2 i el jutge de vigilància penitenciària va deixar en suspens el tercer grau a l'agost.

Sánchez i Cuixart, doncs, compleixen tres anys tancats i només amb la possibilitat de sortir de permís ordinari. En tenen 36 per any i ja se'ls estan acabant. El fet de sortir de permís, a més, té conseqüències, perquè obliga a fer un aïllament preventiu a la cel·la: confinat sol entre quatre parets durant 23 hores al dia. L'horitzó, ara com ara, és més aviat pessimista. Els presos polítics esperen que el Suprem, que no té cap pressa, es pronuncii sobre el tercer grau, i és molt probable que el tombi, tenint en compte el criteri seguit en l'article 100.2 de Carne Forcadell. Malgrat la duresa de la situació, els Jordis continuen fermes en les seves conviccions. Amb motiu del primer aniversari de la sentència de l'1-O, Cuixart va ser clar: "Ho tornarem a fer, ho farem junts i sense deixar-nos ningú pel camí".

[despiece] **Reforma de la sedició o indult: les dues vies per sortir de la presó**

Fa tres anys que els Jordi són a la presó i sobre la taula hi ha diverses opcions, poc concretades, perquè puguin sortir-ne. L'independentisme reclama una llei d'amnistia que elimini la causa contra els líders de l'1-O i també contra la resta de represaliats pel procés (quasi 3.000, segons Òmnium), però aquesta opció no té el suport del PSOE i, ara com ara, és difícil que prosperi. Una altra opció és la reforma del delictes de sedició. El govern espanyol assegura que té la intenció de promoure aquest canvi legislatiu al Congrés dels Diputats que permetria reduir les penes de presó dels líders independentistes i que sortissin en llibertat. Penalistes consultats per **NacióDigital** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/208983>) asseguren que seria una via que beneficiaria els presos polítics i que, si es fa bé, deixaria poc marge de maniobra al Suprem.

Aquesta opció, que tot just es troba en una fase molt preliminar, transitaria paral·lelament als indults, que ja s'estan tramitant. Les peticions -se n'han fet diverses, però no per part dels presos- triguen generalment un any a rebre resposta i es tracta d'una mesura de gràcia que pot concedir el govern espanyol. La Fiscalia i el Suprem haurien de fer un informe, que no seria vinculant, i seria el consell de ministres qui adoptaria la decisió final. En cas de concessió de l'indult, els presos no es podrien negar a acceptar-lo.

Ni la via de l'indult ni la de la reforma de la sedició satisfà els presos. A més, no tindria un efecte directe sobre els exiliats ni la resta de represaliats. El moviment del govern espanyol amb aquestes dues opcions també s'ha interpretat com una eina per negociar els pressupostos de 2021 i per condicionar les eleccions catalanes previstes pel 14 de febrer. [/despiece]